

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců Mgr. Aleše Roztočila a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **J. R.**, zast. JUDr. Petrem Dítě, MBA, LL.M., advokátem, se sídlem Horní náměstí 19, Olomouc, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 11. 2013, č. j. 22 A 184/2011 – 49,

t a k t o :

Kasační stížnosti **s e p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel ve shora označené věci dne 3. 1. 2014 kasační stížnost spojenou s návrhem na přiznání odkladného účinku. Žalobce (dále též „stěžovatel“) návrh na přiznání odkladného účinku odůvodnil tím, že by bez řídičského oprávnění nebyl schopen vykonávat svoji práci, čímž by mu vznikla nenahraditelná újma. Poukázal na skutečnost, že od 1. 2. 2012 pracuje jako tajemník Úřadu městské části P. X a držení řídičského oprávnění je jedním z požadavků pro výkon jeho práce a je pro něj zcela nezbytné, neboť jeho práce zahrnuje mimo jiné technicko-organizační zajištění činnosti uvedeného úřadu. Pro tyto účely má stěžovatel od zaměstnavatele k dispozici služební vozidlo. Ztrátou řídičskou oprávnění přestane stěžovatel splňovat požadavky pro řádný výkon své práce a bude ohrožen výpovědí z pracovního poměru podle § 52 písm. f) zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce. Stěžovatel poukázal na skutečnost, že dopravních přestupků, pro které mu byly zaznamenány body v registru řidičů, se až na jednu výjimku dopustil neuzitím bezpečnostních pásů při jízdě, což bylo zapříčiněno jeho zdravotními problémy, pro které mu bylo vystaveno potvrzení lékaře podle § 6 odst. 6 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu). V této souvislosti stěžovatel vyjádřil přesvědčení, že se nedopustil žádného vážného dopravního přestupku. Přiznání odkladného účinku se zároveň podle názoru stěžovatele nedotkne nepřiměřeným způsobem práv třetích osob ani není v rozporu s veřejným zájmem. Svá tvrzení doložil stěžovatel vyjádřením starosty Městské části P. X ze dne 6. 1. 2014.

[2] Žalovaný ve svém vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku poukázal na skutečnost, že stěžovateli byla oznámena skutečnost, že dosáhnul v registru řidičů dvanácti bodů a byl vyzván k odevzdání řídičského průkazu. Stěžovatel by tedy pozbyl řídičské oprávnění uplynutím lhůty 5-ti pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno. Stěžovatel však v souladu s § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu v pěti pracovních dnech od doručení oznámení podal námitky proti provedenému záznamu, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů, čímž ode dne doručení námitek příslušnému obecnímu úřadu obce

s rozšířenou působností do dne, v němž rozhodnutí o námitkách nabylo právní moci, běh lhůty pěti pracovních dnů přerušil. Pozbytí řídičského oprávnění stěžovatele tak nebylo účinkem žalobou napadeného rozhodnutí. Stěžovatel své oprávnění pozbyl v důsledku uplynutí lhůty pěti pracovních dnů stanovené v § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu. Odkladný účinek vůči působení žalobou napadeného rozhodnutí tak podle žalovaného nemůže zabránit pozbytí řídičského oprávnění stěžovatele, k němuž objektivně dochází uplynutím výše uvedené lhůty. Žalovanému tak není zřejmé, „*jakým způsobem a do čeho se promítnul odkladný účinek žaloby či kasační stížnosti, když měl a má mít za následek znovunabytí řídičského oprávnění žalobce, které zaniklo de iure uplynutím lhůty.*“

[3] V posuzované věci žalovaný rozhodnutím ze dne 1. 7. 2011, č. j. KUOK 75126/2011 změnil rozhodnutí Magistrátu města Přerova ze dne 19. 4. 2011, č. j. MMPr/058015/2011, jímž byly zamítnuty námitky stěžovatele proti oznámení Magistrátu města Přerova, kterým mu bylo sděleno, že ke dni 18. 1. 2011 dosáhl celkového počtu 12 bodů podle bodového hodnocení a stěžovatel byl vyzván k odevzdání řídičského průkazu. Žalovaný shora uvedené rozhodnutí správního orgánu prvního stupně změnil ve výrokové části tak, že text „*provedený záznam 12 bodů se ke dni 18. 1. 2011 potvrzuje*“ nahradil textem „*Provedený záznam dvou bodů ke dni 26. 10. 2007, jednoho bodu ke dni 25. 9. 2008, dvou bodů ke dni 14. 10. 2008, dvou bodů ke dni 12. 11. 2008, dvou bodů ke dni 25. 4. 2010, dvou bodů ke dni 18. 8. 2010, dvou bodů ke dni 18. 1. 2011 se potvrzuje.*“

[4] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu, které Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 15. 9. 2011, č. j. 22 A 184/2011 – 14, přiznal odkladný účinek. Krajský soud však posléze žalobu zamítl rozsudkem ze dne 25. 11. 2013, č. j. 22 A 184/2011 – 49, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

[5] Zákonem č. 303/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, došlo s účinností od 1. 1. 2012 i ke změně úpravy podmínek pro přiznání odkladného účinku v § 73 s. ř. s. Na rozdíl od předchozí právní úpravy již není nutné prokazovat tzv. nenahraditelnou újmu žalobce (resp. důvodnou obavu její hrozby), nýbrž stačí pouze poukázat na nepoměr mezi následkem (slovy zákona „újmou“), který by vznikl žalobci nepřiznáním odkladného účinku a případnou újmou, která by mohla vzniknout jiným osobám, pokud by k odložení účinků jinak závazného rozhodnutí došlo. Přiznání odkladného účinku nesmí být současně v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Podmínky pro přiznání odkladného účinku tak byly citovanou novelou s. ř. s. zmírněny

[6] Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjišťuje kumulativní splnění zákonných předpokladů vyplývajících z § 73 odst. 2 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s., tj. :

- 1) nepoměrně větší újmy způsobené stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly; a zároveň
- 2) absenci rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Je-li odkladný účinek přiznán, pozastavují se ty účinky napadeného správního rozhodnutí, které z povahy věci pozastavit lze (tj. uložené právní povinnosti nelze vynucovat, přiznaná oprávnění nelze uplatňovat, odejmutá oprávnění zůstávají zachována, atd.).

pokračování

[7] Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel. Stěžovatel musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností to vyvozuje a uvést její intenzitu. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

[8] Pokud jde o splnění druhého zákonného předpokladu, tj. že přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem, soud vychází z povahy věci a z obsahu spisového materiálu a dále mj. i z vyjádření žalovaného, jehož úlohou je ze zákona hájit veřejný zájem na bezpečném provozu na pozemních komunikacích.

[9] Z výše uvedených tvrzení stěžovatele osvědčených předloženými doklady i z obsahu soudního spisu soud dovodil, že újma hrozící stěžovateli je skutečná a intenzivní. Nemožnost vykonávat dosavadní profesi nezměněným způsobem a z toho pramenící riziko ztráty zaměstnání by stěžovatele bezpochyby značně poškodilo. Naproti tomu újma způsobená přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti třetím osobám zde z povahy věci nepřipadá v úvahu. Lze proto konstatovat, že první podmínka pro přiznání odkladného účinku splněna je. Odebrání řídičského oprávnění stěžovateli by mohlo představovat pro něj nepoměrně větší újmu, než která by mohla vzniknout jiným osobám, pokud by se výkon a jiné právní následky napadeného rozhodnutí odložily.

[10] Soud se dále zabýval otázkou, zda je splněna i druhá podmínka, tj. zda by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s veřejným zájmem. V daném případě připadá v úvahu veřejný zájem na zajištění bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích, který je zajišťován mj. i tím, že jednotlivé přestupky proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích jsou ohodnoceny body, které se příslušnému řidiči sčítají až do dosažení počtu dvanácti bodů, což má za následek pozbytí řídičského oprávnění [srov. § 123a až 123c zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu)] a možností jeho opětovného nabytí až po uplynutí jednoho roku. V daném případě přiznání odkladného účinku „jen“ odsouvá účinky rozhodnutí žalovaného po dobu, kdy je zákonnost napadeného rozhodnutí přezkoumávána. Lze tedy konstatovat, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s veřejným zájmem.

[11] Protože obě zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku byly splněny, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení. Rozhodnutí o přiznání odkladného účinku zároveň v žádném případě nepředjímá výsledek řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. ledna 2014

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu